

**UCHWAŁA NR LXXIV/1072/2024
RADY MIASTA KALISZA**

z dnia 28 marca 2024 r.

w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości nowo wybudowanych budynków lub ich części.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm.), art. 7 ust 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70, z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od nieruchomości nowo wybudowane budynki lub ich części przeznaczone do prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem wykorzystywania ich do tej działalności.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) powierzchni sprzedaży - należy przez to rozumieć ogólnodostępną powierzchnię budynku przeznaczoną do sprzedaży detalicznej, na której odbywa się bezpośrednia sprzedaż towarów, z wyłączeniem powierzchni usług i gastronomii oraz powierzchni magazynów, biur i ekspozycji wystawowej;
- 2) wykorzystywaniu budynków określonych w § 1 uchwały do prowadzenia działalności gospodarczej - należy przez to rozumieć wykorzystywanie tych budynków do prowadzenia działalności gospodarczej oraz okres mający na celu przystosowanie nowo wybudowanych budynków lub ich części podlegających zwolnieniu do potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej, nie dłuższy niż 6 miesięcy od daty oddania do użytkowania.

§ 3. Zwolnienie, o którym mowa w § 1 nie ma zastosowania do:

- 1) budynków zajętych na prowadzenie działalności handlowej o powierzchni sprzedaży przekraczającej 100 m²;
- 2) budynków lub ich części, związanych z działalnością gospodarczą w zakresie stacji paliw;
- 3) budynków lub ich części, związanych z działalnością gospodarczą w zakresie usług finansowych, w szczególności działalności bankowej lub ubezpieczeniowej.

§ 4. Posiadanie przez podatnika zaległości z tytułu podatków i opłat wobec budżetu Miasta Kalisza - Miasta na prawach powiatu na dzień złożenia deklaracji lub informacji, o których mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych albo niezłożenie tych deklaracji i informacji w ustawowym terminie, powoduje bezpowrotną utratę prawa do zwolnienia.

§ 5. Podatnik ubiegający się o prawo do zwolnienia jest obowiązany do złożenia dziennika budowy w części wskazującej datę zakończenia budowy budynku.

§ 6. Okres zwolnienia, o którym mowa w § 1 wynosi 3 lata i liczy się od dnia powstania obowiązku podatkowego w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

§ 7. 1. Utrata prawa do zwolnienia od podatku od nieruchomości następuje w przypadku, gdy przed upływem trzech lat, o których mowa w § 6:

- 1) zaprzestano prowadzenia działalności gospodarczej;
- 2) zmieniono przedmiot działalności gospodarczej na taki, który nie uprawnia do korzystania ze zwolnienia.

2. Podatnik obowiązany jest powiadomić organ podatkowy o utracie prawa do zwolnienia w terminie 14 dni od dnia powstania okoliczności uzasadniających utratę prawa do zwolnienia. Prawo do zwolnienia ustaje z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały warunki powodujące utratę prawa do zwolnienia od podatku.

3. W przypadku zbycia budynku lub jego części, korzystającego ze zwolnienia w oparciu o uchwałę, na nabywcę nie przenosi się prawa dotychczasowego podatnika do korzystania ze zwolnienia.

§ 8. 1. Zwolnienie budynków, o którym mowa w § 1 stanowi pomoc de minimis, a jej udzielanie następuje zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z dnia 15 grudnia 2023 r.

2. Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831, ma obowiązek przedłożenia:

1) zaświadczeń albo oświadczeń, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702) dotyczących minionych 3 lat;

2) informacji określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2024 r. poz. 40).

3. Przez okres korzystania z pomocy de minimis podatnik jest zobowiązany do przedkładania do dnia 31 stycznia każdego roku podatkowego zaświadczeń albo oświadczeń i informacji, o których mowa w ust. 2. W przypadku niezachowania terminu, podatnik traci prawo do zwolnienia za rok kalendarzowy, w którym nie złożył dokumentów.

4. W przypadku przekroczenia dopuszczalnego progu pomocy de minimis oraz uzyskania innej pomocy publicznej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, na pokrycie których przeznaczona jest pomoc de minimis udzielana na podstawie uchwały, po terminie określonym w ust. 3, podatnik jest zobowiązany do poinformowania o tym fakcie organu udzielającego pomocy na podstawie niniejszej uchwały w terminie 7 dni, poprzez złożenie zaświadczenia o uzyskanej pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie lub złożenie oświadczenia o wielkości uzyskanej pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie albo stosownej informacji o uzyskaniu innej pomocy publicznej.

§ 9. Podatnik, który wprowadził w błąd organ podatkowy co do spełnienia warunków uprawniających do uzyskania zwolnienia, traci prawo do zwolnienia za cały okres, przez jaki nienależnie korzystał ze zwolnienia i jest zobowiązany do zapłaty kwoty podatku od nieruchomości wraz z wymaganymi odsetkami za zwłokę, liczonymi jak od zaległości podatkowych.

§ 10. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kalisza.

§ 11. Do czasu wygaśnięcia pozostają w mocy prawa nabyte na podstawie przepisów uchwały Nr XXXII/471/2020 Rady Miasta Kalisza z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości nowo wybudowanych budynków lub ich części (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 9383).

§ 12. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2024 r. i ma zastosowanie do zdarzeń zaistniałych po dniu 1 stycznia 2024 r.

2. Uchwała obowiązuje do dnia 31 grudnia 2030 r.

Przewodniczący

Rady Miasta Kalisza

/.../

Tadeusz Skarżyński

Uzasadnienie

Zwolnienie wprowadzone niniejszą uchwałą jest kontynuacją dotychczasowego zwolnienia obowiązującego do dnia 31.12.2023 r. na mocy uchwały Nr XXXII/471/2020 Rady Miasta Kalisza z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości nowo wybudowanych budynków lub ich części.

Powyższa uchwała dawała możliwość zwolnień budynków, po spełnieniu określonych w niej warunków, w których prowadzona jest działalność gospodarcza. Zwolnienie to stanowiło pomoc de minimis, a jej udzielenie następowało zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 1407/2013, obowiązującym do dnia 31.12.2023 r. Ww. rozporządzenie zostało zastąpione nowym rozporządzeniem Komisji Europejskiej (UE) 2023/2831 i w oparciu o nowe rozporządzenie możliwe jest wprowadzenie zwolnień stanowiących pomoc publiczną. Ponieważ rozporządzenie Komisji Europejskiej 2023/2831 zostało opublikowane 15 grudnia 2023 r. w Dz. Urz. UE L 2023/2831 dopiero po tym dniu możliwe było rozpoczęcie prac związanych z przygotowaniem projektu uchwały. Uchwała będzie obowiązywała od dnia 1 stycznia 2024 r, czyli z mocą wsteczną. Zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz orzecznictwem NSA, przepisy prawa, w tym prawa podatkowego, mogą wejść w życie z mocą wsteczną pod warunkiem, że nowe przepisy nie pogarszają sytuacji podatników.

Projekt ww. uchwały, zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, został przesłany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wniósł zastrzeżenie którego celem jest zwiększenie przejrzystości zasad udzielania pomocy de minimis. Wynika ono z rozporządzenia Komisji UE 2023/2831 zgodnie z którym kwota pomocy de minimis przyznawana przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorcy nie może przekroczyć 300 tys. Euro, w okresie minionych trzech lat, a nie jak do tej pory w roku bieżącym oraz 2 poprzedzających lat podatkowych. Zastrzeżenie to zostało uwzględnione w przedłożonym projekcie. Przepisy ustawy o pomocy publicznej nie przewidują obowiązku ponownego występowania do Prezesa UOKiK, co oznacza, że po uwzględnieniu zastrzeżeń przedstawionych przez Prezesa, poprawionych projektów uchwał nie należy przysyłać do UOKiK.

W tym stanie rzeczy wywołanie uchwały jest uzasadnione i konieczne.

*Prezydent
Miasta Kalisza
/.../
Krystian Kinastowski*

Uchwała Nr 10/517/2024

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

z dnia 24 kwietnia 2024 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1325) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr LXXIV/1072/2024 Rady Miasta Kalisza z dnia 28 marca 2024 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości nowo wybudowanych budynków lub ich części, w części obejmującej:

- § 4,
- w § 9 wyrażenie w brzmieniu: „wraz z wymaganymi odsetkami za zwłokę, liczonymi jak od zaległości podatkowych”,

z powodu sprzeczności z przepisami wskazanymi w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tut. Izbie w dniu 3 kwietnia 2024 r., Rada Miasta Kalisza, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wprowadziła zwolnienia od podatku od nieruchomości dla nowo wybudowanych budynków lub ich części przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej, pod warunkiem wykorzystywania ich do tej działalności.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Miasta o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedłożonej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrywania sprawy na dzień 24 kwietnia 2024 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisem rangi ustawowej zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości jest art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 70, z późn. zm.), zgodnie z którym rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r.

o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. z 2003 r. Nr 188 poz. 1840, z późn. zm.).

W przypadku, gdy uchwała w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości przewiduje udzielenie pomocy publicznej, zgodnie z art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

W § 8 ust. 1 badanej uchwały Rada Miasta Kalisza postanowiła, że: *„Zwolnienie budynków, o którym mowa w § 1 stanowi pomoc de minimis, a jej udzielanie następuje zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z dnia 15 grudnia 2023 r)”*.

W uzasadnieniu do uchwały poinformowano, że: *„Projekt badanej uchwały zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, został przesłany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wniósł zastrzeżenie, którego celem jest zwiększenie przejrzystości zasad udzielania pomocy de minimis (...). Zastrzeżenie to zostało uwzględnione w przedłożonym projekcie (...)”*.

Mając powyższe na względzie Kolegium Izby przyjęło, że został spełniony wymóg określony w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

W § 4 badanej uchwały Rada Miasta Kalisza postanowiła, że: *„Posiadanie przez podatnika zaległości z tytułu podatków i opłat wobec budżetu Miasta Kalisza - Miasta na prawach powiatu na dzień złożenia deklaracji lub informacji, o których mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych albo niezłożenie tych deklaracji i informacji w ustawowym terminie, powoduje bezpowrotną utratę prawa do zwolnienia”*.

W ocenie Kolegium Izby postanowieniem § 4 badanej uchwały uzależniającym prawo do zwolnienia od braku zaległości wobec Miasta Kalisza, wykracza poza delegację wynikającą z przepisu art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uprawniającego radę gminy do wprowadzenia, w drodze uchwały, innych zwolnień przedmiotowych niż określone w ust. 1 ww. artykułu oraz w art. 10 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

W orzecznictwie oraz w doktrynie utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym prawo do ustanawiania zwolnień przez radę gminy dotyczy wyłącznie tych zwolnień, które odnoszą się do pewnej kategorii przedmiotów opodatkowania, nie obejmuje natomiast prawa do ustanowienia zwolnień podmiotowo-przedmiotowych, to jest wyłączenia z opodatkowania pewnych kategorii podmiotów znajdujących się w określonej sytuacji faktycznej lub prawnej (por. K. Koperkiewicz-Mordel, Stanowienie przez rady gminy zwolnień i ulg podatkowych w podatkach i opłatach lokalnych. *Finanse Komunalne* z 2005 r., nr 1-2, s. 71).

Wynikający z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zakaz ustanawiania przez rady gmin w drodze uchwały zwolnień o charakterze podmiotowym związany jest bezpośrednio z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483,

z późn. zm.), który stanowi, że ustanawianie kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy.

Zakaz ustanawiania przez rady gmin zwolnień o charakterze podmiotowym oznacza, że zwolnienie wprowadzone na podstawie upoważnienia zawartego w art. 7 ust. 3 ustawy może dotyczyć wyłącznie przedmiotów (takich jak np.: budynek, grunt, budowla), wykorzystywanych do różnego rodzaju działalności. Przedmiot ten winien być tak określony, żeby nie była możliwa identyfikacja konkretnego podatnika, a więc cechy przedmiotu muszą zostać tak w przepisie określone, żeby dotyczyły potencjalnie (hipotetycznie) nieoznaczonego indywidualnego podatnika. Należy przy tym zauważyć, że zwolnienie w każdym przypadku będzie w ostatecznym rozrachunku dotyczyło określonego podmiotu, a to z tej przyczyny, że konstrukcja podatku obejmuje zarówno przedmiot, jak i podmiot podlegający opodatkowaniu. W konsekwencji, nie ma też zwolnienia przedmiotowego, którego nie można przypisać określonemu podmiotowi. Utrudnienie to wymaga od rad gmin staranności w tworzeniu przepisów prawa miejscowego, przede wszystkim przy określaniu kryterium zwolnienia poprzez identyfikację przedmiotu, a nie podmiotu tego zwolnienia. W każdym przypadku, gdy bezpośrednio z ustanowionej normy wywieść można, kto podlega zwolnieniu, a nie tylko, jaki przedmiot obejmuje zwolnienie, zwolnieniu przypisać można charakter zwolnienia przedmiotowo-podmiotowego, a to oznacza przekroczenie ustawowej delegacji do ustanawiania zwolnienia określonego w art. 7 ust. 3 ustawy (por. wyrok NSA z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt II FSK 2592/12, wyrok NSA z dnia 6 maja 2016 r., sygn. akt II FSK 2217/14).

W ocenie Kolegium Izby Rada Miasta uzależniając skorzystanie ze zwolnienia z podatku od nieruchomości od braku zaległości z tytułu podatków i opłat wobec budżetu Miasta Kalisza - Miasta na prawach powiatu, ustanowiła przesłankę o charakterze podmiotowym. Wskazane kryterium odnosi się bowiem w sposób jednoznaczny do cechy podatnika będącego adresatem zwolnienia (tj. do jego sytuacji finansowej), a nie wyłącznie do okoliczności dotyczących przedmiotów opodatkowania objętych tym zwolnieniem. W związku z tym zwolnienie wprowadzone uchwałą utraciło charakter zwolnienia wyłącznie przedmiotowego, a przybrało postać zwolnienia przedmiotowo-podmiotowego, co pozostaje w sprzeczności z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Pogląd, że przepisy ograniczające zastosowanie ustanowionego zwolnienia z podatku od nieruchomości do podmiotów, które nie mają zaległości finansowych względem miasta, wprowadzają do konstrukcji tego zwolnienia elementy podmiotowe, przy pomocy których, w dacie podjęcia uchwały możliwe jest ustalenie konkretnych podmiotów, które będą objęte tym zwolnieniem, znajduje odzwierciedlenie w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych.

W wyroku z dnia 16 września 2020 r., sygn. akt I SA/Po 378/20 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu stwierdził, że: *"Słusznie zatem prokurator zarzucił w skardze, że zastosowane przez Radę Miasta w zaskarżonej uchwale kryteria ustalenia zakresu zwolnienia ustanowionego tą uchwałą odnoszą się zarówno do przedmiotu, jak i podmiotu opodatkowania. Należy zgodzić się ze skarżącym, że przepis § 5 ust. 3 zaskarżonej uchwały ograniczający zastosowanie zwolnienia ustanowionego w § 4 ust. 1 tej uchwały do podmiotów, które nie mają zaległości podatkowych wobec budżetu Miasta (...), wprowadziły do konstrukcji tego zwolnienia*

elementy podmiotowe, przy pomocy których w dacie podjęcia zaskarżonej uchwały możliwe było ustalenie podmiotów, które będą objęte tym zwolnieniem. Dzięki tym kryteriom w dacie podjęcia zaskarżonej uchwały możliwe było stwierdzenie, że zwolnienie to będzie przysługiwało konkretnym podmiotom, co do których organ miał wiedzę, że były one podatnikami wskazanymi w art. 3 u.p.o.l. w związku z przedmiotami opodatkowania wskazanymi w § 4 ust. 1 zaskarżonej uchwały i dodatkowo podmioty te nie miały wymagalnych niezapłaconych zobowiązań wobec gminy z dowolnego tytułu. Wprowadzone w § 5 ust. 3 zaskarżonej uchwały kryterium określenia zakresu zwolnienia ustanowionego w § 4 ust. 1 tej uchwały miało charakter wyłącznie podmiotowy, gdyż odnosiło się do cechy podatnika będącego adresatem zwolnienia i nie odnosiło się do okoliczności dotyczących przedmiotów opodatkowania objętych przedmiotowym zwolnieniem".

Stanowisko zaprezentowane w ww. wyroku WSA w Poznaniu podtrzymał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 kwietnia 2021 r., sygn. akt III FSK 3334/21.

Zgodne z powyższą linią orzecniczą są także m.in.: wyroki NSA: z dnia 5 kwietnia 2022 r. (sygn. akt III FSK 4860/21), z dnia 11 sierpnia 2020 r. (sygn. akt II FSK 646/20), wyrok WSA w Poznaniu z dnia 2 października 2019 r. (sygn. akt I SA/Po 475/19), wyrok WSA w Olsztynie z dnia 6 czerwca 2018 r. (sygn. akt I SA/Ol 233/18), wyroki WSA w Opolu: z dnia 3 września 2021 r. (sygn. akt I SA/Op 232/21), z dnia 25 lutego 2021 r. (sygn. akt I SA/Op 331/20), wyroki WSA w Białymstoku: z dnia 27 listopada 2020 r. (sygn. akt I SA/Bk 761/20), z dnia 7 października 2020 r. (sygn. akt I SA/Bk 511/20), wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 20 lipca 2021 r. (sygn. akt I SA/Bd 307/21), wyrok WSA w Szczecinie z dnia 20 listopada 2019 r. (sygn. akt I SA/Sz 489/19).

W związku z powyższym zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 4 badanej uchwały.

Z kolei w § 9 badanej uchwały Rada Miasta Kalisza postanowiła: „*Podatnik, który wprowadził w błąd organ podatkowy co do spełnienia warunków uprawniających do uzyskania zwolnienia, traci prawo do zwolnienia za cały okres, przez jaki nienależnie korzystał ze zwolnienia i jest zobowiązany do zapłaty kwoty podatku od nieruchomości wraz z wymaganymi odsetkami za zwłokę, liczonymi jak od zaległości podatkowych”.*

Przedmiotowym zapisem Rada Miasta wprowadziła sankcję w postaci zapłaty odsetek w zakresie sprzecznym z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.). Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 51 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie płatności, natomiast art. 53 § 1 stanowi, że od zaległości podatkowych naliczane są odsetki za zwłokę. Odsetki za zwłokę są zatem konsekwencją powstania zaległości podatkowej, a to oznacza, że nie mogą być naliczane w każdym przypadku utraty prawa do zwolnienia, gdyż w przypadku podatników, u których zobowiązanie podatkowe powstaje w drodze doręczenia decyzji ustalających, nie może istnieć zobowiązanie bez takiej decyzji. Zatem regulacja § 9 uchwały, przewidująca obowiązek uiszczenia odsetek za zwłokę w każdym przypadku, jest sprzeczna z art. 51 § 1 w związku z art. 53 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Z uwagi na powyższe Kolegium Izby postanowiło stwierdzić nieważność wyrażenia w brzmieniu: „*wraz z wymaganymi odsetkami za zwłokę, liczonymi jak od zaległości podatkowych*”, zawartego w § 9 badanej uchwały.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu

Grażyna Wróblewska
/-/ z up. Aldona Pruska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.